

यै स्वाहेति” [१२] इति । चित्रं नानाविधत्वं यथा भवति
तथा पुत्रपौत्रदुहित्रदौहित्ररूपेण नानाविधत्वं चित्रानक्षत्रस्य
वैचित्र्यापादकं सामर्थ्यं चैत्रं । शेषं पूर्ववत् ॥

अथ त्रयोदशस्येष्टिमाह । “वायुर्वा अकामयत । कामचा-
रमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति । स एतद्वायवे निष्ठायै गृध्रौ दुग्धं
पयो निर्वपत् । ततो वै स कामचारमेषु लोकेष्वभ्यजयत् ।
कामचारः ह वा एषु लोकेष्वभिजयति । य एतेन हविषा यज-
ते । य उ चैनदेवं वेद । सोऽत्र जुहोति । वायवे स्वाहा निष्ठ्या-
यै स्वाहा । कामचाराय स्वाहाभिजित्यै स्वाहेति” [१३]
इति । ‘कामचारः’ सर्वत्र निवारकाभावेन स्वेच्छया सञ्चारः ।
‘निष्ठ्या’ स्वाती । सकृत्प्रसूता धेनु ‘गृष्टिः’ । तस्याः सकाशात्
‘दुग्धं’, यत् ‘पयः’ चीरं तदेवात्र द्रष्टव्यम् । शेषं पूर्ववत् ॥

अथ चतुर्दशस्येष्टिं विधत्ते । “इन्द्राग्नी वा अकामयेताम् ।
श्रेष्ठ्यं देवानामभिजयेवेति । तावेतमिन्द्राग्निभ्यां विशाखाभ्यां
पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपताम् । ततो वै तौ श्रेष्ठ्यं देवाना-
मभ्यजयताम् । श्रेष्ठ्यः ह वै समानानामभिजयति । य एतेन
हविषा यजते । य उ चैनदेवं वेद । सोऽत्र जुहोति । इन्द्राग्नि-
भ्याः स्वाहा विशाखाभ्यां स्वाहा । श्रेष्ठ्याय स्वाहाऽभिजित्यै
स्वाहेति” [१४] इति । स्पष्टोऽर्थः ॥

देवनक्षत्राणामिष्टिं विधाय पौर्णमासीदेवताया इष्टिं
विधत्ते । “अथैतत् पौर्णमास्या आज्यं निर्वपति । कामो वै
पौर्णमासी । काम आज्यं । कामेनैव कामः समर्द्धयति ।